

[Clausager.]

boforeningerne. Dersom ikke det er at vise et Dobbeltansigt, en Dobbeltoptræden, forstaar jeg ikke, hvordan man skal karakterisere det. Hvad siger egentlig jævne Folk ude omkring til en saadan Stilling? Man mindes uvilkaarlig den nuværende Handelsministers Udtryk en Gang i det Blad, han i sin Tid, for 5—6 Aar siden, redigerede, at de Radikales Politik var Svindel og deres Eksistensberettigelse lig Nul. Det, tror jeg, var overdrevent. Jeg kan nævne bestemte Eksempler paa, at det radikale Parti faktisk har gjort en virkningsfuld Indsats i dansk Politik. Det gjorde de f. Eks. i 1926, da de styrtede Ministeriet Stauning — det betyder en Del. Men en Ting er sikkert og vist, hvad enten man nu vil bruge stærke Ord eller ej — og disse Ord er sikkert for stærke —, og det er, at den radikale Politik har gjort dansk Landbrug stor og følelig Skade ved at splitte Landbruget, splitte det ikke blot paa den ene Maade, men ogsaa paa den anden Maade, saaledes at Landbruget ikke staar med nær saa stor Vægt, som det kunde have gjort, naar det taler overfor Lovgivningsmagten. Og ved at grave dette kunstige Skel mellem det større og det mindre Landbrug dybere gaar de Socialdemokratiets Ærinde — det er der ikke Tvivl om —, til stor og ubodelig Skade for Landbruget, der derved mister en Del af den Indflydelse, det ellers burde have i dette Land.

Paa den besindige og bestemte Udtalelse, der to Gange er kommet fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, har Venstre bygget sine Forslag. Vi er villige til ud fra den Tanke, der ligger til Grund for disse Forslag, at forhandle med dem, der ønsker, at vi skal gaa andre Veje overfor Landbrugskrisen. Det er min bestemte Overbevisning, at Stillingen og Tiden er saa alvorlig, at der bør gøres noget og det hurtigt. Det er mit Haab, at Regeringen og Regeringspartierne dog til sidst vil skyde alle Partihensyn til Side og gaa ind i en Forhandling om de betimelige og rimelige Krav, der er stillet fra Landbruget. I 1926 havde vi Tilstande, der ikke var meget ulig de nuværende, paa Grund af Valutasvingningerne. Der var da stor partipolitisk Strid derom, og vi saa, at den da siddende Regering tog Konflikt paa det Spørgsmaal. Sporene fra 1926 skræmmer. Jeg tror ikke, at man anden Gang skal søge at komme fra det paa den Maade, jeg tror, man skal tage Arbejdet op for at naa et Resultat, der er gavnligt baade for det samlede Landbrug og de enkelte kriseramte og derigennem til Gavn for hele det danske Samfund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Det maatte naturligvis klinge lifligt i en gammel Socialdemokrats Øren at høre et betydende Medlem af Venstre fremsætte et efter Stemmeføringen at dømme inderligt Ønske om, at vi her i Landet maatte komme dertil, at vi kunde foretage en broderlig Fordeling af de gennem Produktionen skabte Værdier. Den Tale har vi fra vor Side ført, saa længe vi overhovedet har været Parti, uden nogen Sinde at kunne vinde Tilslutning dertil. Nu synes det altsaa, som om i hvert Fald en af Venstres betydende Mænd mener, at det dog alligevel er galt, som det er, og at det vilde være skønt, om vi kunde komme til en saadan Tilstand, at vi kunde foretage en broderlig Fordeling. Han har for saa vidt Ret i, at det er et nyt og brændende Spørgsmaal, ikke mindst for Tiden, idet Krisen, som hænger, ikke er en Produktionskrise, men faktisk en Fordelingskrise. Det er et Spørgsmaal om Fordeling af de Værdier, der er, thi der er Varer nok, men de fordeles paa en saadan Maade, at visse Dele af Befolkningen lider Mangel i høj Grad. Hvis man nu kunde tro, at denne Tale af det ærede Medlem Hr. Clausager var en Tale, der dækkede en ændret Opfattelse indenfor Partiet Venstre om dette Spørgsmaal, vilde jeg for mit Vedkommende og mange med mig hilse det med Glæde. Det vilde ogsaa vække Glæde i mange Hjem ude i Landet, som har en sørgelig Erfaring fra den Tid, Venstre regerede. Naar en Arbejder skal undersøge, hvad Venstre hidtil har gjort i denne Henseende, vil hans Tanker vende sig mod 1927, da Venstre afskaffede den fortsatte Arbejdsløshedsunderstøttelse, den ondeste politiske Gerning, jeg har set øvet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Odet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Clausager sluttede sin Tale med en Opfordring til Samarbejde, for at der kunde fremkomme Resultater. Jeg maa sige, at det var ogsaa i høj Grad nødvendigt efter den Tale, han havde holdt. Ganske vist, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fejede rent paa Bordet, da han forleden Dag talte, men det ærede Medlem Hr. Clausager fandt dog hist og her et Støvgran, som skulde børstes ned nu af de Kriseforslag, der foreligger. Hvis Stemningen i Venstre er, som